

Costăchescu, 126); **тото село** (1411, Costăchescu, 92); **тоти цобы им непорущили** (1423, Costăchescu, 152).

Източнославянско влияние намираме и в формата на перфекта, изразена чрез елово причастие, напр.: **что сътвориль нам** ((1400 Costăchescu, 31); **и дала по свои доброн волн** (1462, I. Bogdan, 55); **а мы послали** (1423, Costăchescu, 159).

Най-сетне трябва да споменем и за употребата на специфичните източнославянски съюзи **цобы** и **оже** (ож), много често срещани в езика на молдавските грамоти. Някои примери: **цобы имоу был оурик** (1438, Costăchescu, II, 7); **оже тотъ истинныи** (1412, Costăchescu, 98).

РУМЪНСКИ ЕЛЕМЕНТИ

Характерна особеност на езика на грамотите представя и румънският елемент, проникнал от говоримата реч.

Въпросът за влиянието на румънския език върху езика на грамотите е привличал отдавна вниманието на учените. Румънският език е оставил най-силни следи в лексиката, особено в ономастиката и топонимията. Румънски елементи обаче може да се открият и в морфологията. Както показват данните, той е много по-голям и разнообразен в езика на молдавските документи отколкото във влашките.

Множеството случаи на употреба на членувани румънски форми, независимо от рода, говори ясно за нарастващата роля на румънския елемент в езика на грамотите през XIV. Така например срещат се случаи:

а) употреба на членувани съществителни имена в иминителен падеж ж. р.: **на имѣ крабѣла** (1483, I. Bogdan, 268); **до поеница тодерещем** (1473, I. Bogdan, 184).

б) членувани съществителни имена в родителен падеж ж. р.: **къ оустя калюгеричен** (1493, I. Bogdan, II, 6); **дочки маринкѣен** (1494, I. Bogdan, II, 38); **и с вѣрѣхъ лѣминатен** (1448, Costăchescu, II, 316).

в) членувани съществителни в именителен пад. мн. ч. ж. р.: **на имѣ... фынѣтѣнѣ** (1426, Costăchescu, 178) **ока жсдечѣнѣ** (1488, I. Bogdan, 361).

Под вдияние на румънския език някои съществителни от славянски произход променят понякога рода си, обстоятелство което на своя ред говори за проникването на румънския елемент, както и за това, че писарите в канцеларите са били силно повлияни от живата румънска реч. В един документ на Стефан Велики намираме такива именно случаи, при които употребата на румънски член е приджружена от промяна и на рода, напр.: **тота кранищѣ**, ж. р. (1490, I. Bogdan, 421); вместо: **кранище** (ср. р.). В документ от 1469 год. славянското съществително **селище** от ср. р. е употребено в ж. р. **селищѣ**.

Широко разпространение в езика на грамотите е получила определената членна форма м. р., употребявана както при наименование на местности и лица, така и при други думи: **до оустю пеперигѣла** (1455, Costăchescu, II, 521); **село на имѣ оунгюл** (1462, I. Bogdan, 51); **даде господство ми съ патѣла** (1392, Panaitescu, 55); **жоржѣ оунгюрѣ**